

"Sünnet-i seniyye" tam manası ile nedir?

Sünnet; Allah'ın insanlardan uyulmasını istediği bir hayat tarzıdır. Sünnet-i seniyye; Peygamber Efendimiz (asm)'ın ahvalinden, akvalinden ve efalinden ortaya çıkan bir hayat modelidir. Bu modelinin en üstün yönü ise; Allah'ın bundan memnun ve razı olmasıdır.

Sünnet, Allah Resûlünün söz, fiil, emir, hareket ve takrirlerinin bütünüdür. İslâm dininin Kur'ân, sünnet, icma-i ümmet ve kıyas-ı fukaha (fakihlerin içtihatları) olmak üzere dört ana kaynağı vardır. Sünnet, Kur'ân'dan sonra ikinci ana kaynaktır.

Sünnet, Allah Resulünü kendine rehber edinen ve ahirette de onunla beraber olmak arzusu ile yananların yoludur. Sünnet, rıza yoludur ve cennetin yoludur.

Kınalızadenin dediği gibi, *"İki nokta arasındaki doğru tektir; ama iki nokta arasından sonsuz sayıda eğri çizgiler geçer."* İşte Fatıha Suresinde sırat-ı müstakim olarak ifade edilen bu tek doğru, Kur'ânda beyan edildiği gibi, *"peygamberlerin, sıddıkların, şüheda ve salihlerin"* yoludur. Resul-i Ekrem Efendimiz (asm)'ın nurlu yolundan ayrılanlar, dalalete sapar ve karanlığa gömülürler.

Cenab-ı Hakk'ın tayin ve takdir ettiği bu istikamet yolu, âyetlerde tek tek sıralandığı gibi, Allah Resulü'nün (asm) hayatında da en mükemmel şekilde uygulayarak insanlık âlemi için en mükemmel bir model olmuştur. İşte sünnete ittiba etmek, bu ilâhî ve Rabbanî modele uymak demektir.

Sünnete ittiba etmek, Kur'ân yolunda yürümek demektir. Resul-i Kibriya Efendimiz (asm.) sünnetin ehemmiyetini şöyle ifade etmektedir: *"Size iki emanet bırakıyorum. Onlara sınımsız yapışır ve uyarsanız asla dalalete sapmazsınız. Bunlar, Kur'ân-ı Kerîm ve benim sünnetlerimdir."* (Müslim, Fezâilü's-sahâbe 37)

Sünnet-i seniyyenin çok azim hikmetleri ve gayeleri vardır:

Sünnetin en mühim hikmeti ve gayesi; *huzur-u ilâhîyi temin etmek ve ömür sermayesini ibadete çevirmektir.* Evet, bir insan hayatını sünnete uygun bir şekilde tanzim ederse, her halinde ve her amelinde Allah'ı hatırlar. Zira sünnet niyeti ile yapılan bir iş; önce Habibi-i Kibriya Efendimizi (asm) sonra da Allah'ı hatırlatır. Üstad Hazretleri bu hususa şöyle işaret ediyor:

"Doğrudan doğruya Sünnete ittibâ etmek, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmı hatıra getiriyor. O ihtardan, o hâtıra, bir huzur-u ilâhî hâtırasına inkılâp eder. Hattâ en küçük bir muamelede, hattâ yemek, içmek ve yatmak âdâbında Sünnet-i Seniyyeyi mürâât ettiği dakikada, o âdi muamele ve o fitrî amel,

sevaplı bir ibadet ve şer'î bir hareket oluyor. Çünkü o âdi hareketiyle Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâma ittibâını düşünüyor ve şeriatın bir edebi olduğunu tasavvur eder. Ve şeriat sahibi o olduğu hatırına gelir. Ve ondan, Şâri-i Hakikî olan Cenâb-ı Hakka kalbi müteveccih olur. Bir nevi huzur ve ibadet kazanır."(1)

Demek ki, bir mümin yapmış olduğu günlük işlerinde Habib-i Edip Efendimiz'in (asm) sünnetine göre hareket etse ve ona benzese bütün fiilleri ibadet hükmüne geçer. Mesela; bir mümin, yatsı namazını kıldıktan sonra, sabah namazına kalkmak niyeti ile abdestli olarak yatsa her nefes alıp verdiğiğinde ona sevap yazılır ve böylece onun uykusu ibadet hükmüne geçer. Aynı şekilde yapacağı diğer günlük işlerinde de Resulullah Efendimiz (asm)'in sünnetlerine göre hareket etse, onun yemesi, içmesi ve ticareti ibadet hükmüne geçer.

(1) bk. [Lem'alar, On Birinci Lem'a.](#)